

Förslag

1984/85: 6

Riksdagens förvaltningskontors förslag om revidering av arvoden m. m. till riksdagens talmän

Till riksdagen

Enligt 3 § ersättningsstadgan (1971: 1197) för riksdagens ledamöter skall talmannen erhålla ett arvode som motsvarar lönen till statsråd.

Regeringen beslöt den 28 juni 1984 att arvodet under år 1984 till statsministern skall vara 24 000 kr. per månad och till övriga statsråd 22 000 kr. per månad. Vidare beslöts att statsråden inte skall ha kostnadsersättning i framtiden.

Talmannen bör erhålla samma ekonomiska ersättning som statsministern. Detta föranleder justering av 3, 14 och 19 §§ i fråga om arvode m. m. samt av 10 § ersättningsstadgan beträffande kostnadsersättning. De nya reglerna bör tillämpas från och med den 1 januari i år.

Vice talmännen är i arvodeshänseende jämställda med utskottens ordförande och har utöver ledamotsarvodet särskilt arvode som efter en smärre justering från den 1 juli i år utgör 9 900 kr. årligen.

De vice talmännen har under de senaste åren fått vidgade uppgifter och en ökad arbetsbörda. Detta motiverar en högre nivå på arvodet än f. n. Det särskilda arvodet till vice talmännen bör bestämmas till 18 000 kr. för år. 4 § i ersättningsstadgan bör justeras i enlighet härmed.

Den föreslagna lagändringen för vice talmännen bör träda i kraft den 1 januari 1985.

Med hänvisning till det anförda hemställer förvaltningskontoret att riksdagen antar det i bilagan framlagda förslaget till lag (1984: 000) om ändring i ersättningsstadgan (1971: 1197) för riksdagens ledamöter.

I handläggningen av detta ärende har deltagit, förutom undertecknad ordförande, riksdagsledamöterna Oskar Lindkvist (s), Stig Olsson (s), Martin Olsson (c), John Johnsson (s), Rolf Clarkson (m) och Björn Molin (fp) samt, såvitt gällde arvodet m. m. till talmannen, Tommy Franzén (vpk).

Stockholm den 10 oktober 1984

RIKSDAGENS FÖRVALTNINGSKONTOR

ALF WENNERFORS

/Gunnar Grenfors

Förslag till

Lag om ändring i ersättningsstadgan (1971: 1197) för riksdagens ledamöter

Härigenom föreskrivs att 3, 4, 10, 14 och 19 §§ ersättningsstadgan (1971: 1197) för riksdagens ledamöter¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

3 §²

Arvode skall betalas med ett belopp per månad som motsvarar den genomsnittliga lönen för tjänster som byråchefer vid statliga myndigheter och som rådmän, hovrättsråd och kammarrättsråd. Riksdagens förvaltningskontor skall årligen beräkna arvodet för tiden den 1 oktober—den 30 september.

Talmannen skall erhålla ett arvode som motsvarar lönen till *statsråden*.

Talmannen skall erhålla ett arvode som motsvarar lönen till *statsministern*.

Vid tillämpning av lagen (1962: 381) om allmän försäkring skall arvodet anses som inkomst av anställning och ledamot anses som arbetstagare.

4 §³

Vice talman och ordförande i utskott erhåller särskilt arvode med 9 900 kronor för år.

Vice ordförande i utskott erhåller särskilt arvode med 3 400 kronor för år.

Särskilt arvode skall för år utgå till vice talman med 18 000 kronor, till ordförande i utskott med 9 900 kronor och till vice ordförande i utskott med 3 400 kronor.

Ledamot och suppleant i utrikesnämnden och riksdagens löne delegation erhåller särskilt arvode för sammanträdesdag (*sammanträdesarvode*) under tid då riksmöte ej pågår med belopp som fastställs av riksdagens förvaltningskontor.

10 §⁴

Kostnadsersättning utgår med belopp motsvarande för år räknat sjuttio procent av det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen om allmän försäkring.

Till ledamot som ej är berättigad till traktamente jämlikt 7 eller 8 § utgår kostnadsersättning med belopp motsvarande helt basbelopp beräknat enligt första stycket.

Talmannen är inte berättigad till kostnadsersättning.

¹ Stadgan omtryckt 1980: 870.

² Senaste lydelse 1983: 1119.

³ Senaste lydelse 1984: 666.

⁴ Senaste lydelse 1980: 870.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

14 §⁵

Pensionsförmåner är ålders-, sjuk- och visstidspension.

Pensionsåldern inträder vid utgången av det riksdagsår varunder ledamoten uppnår 65 års ålder.

Pensionsunderlaget utgörs vid varje tidpunkt av det arvode för månad som utgår till ledamoten.

Talmanen erhåller utöver pension enligt denna stadga ett så stort belopp att de sammanlagda förmånerna motsvarar pensionen till statsråd.

Talmanen erhåller utöver pension enligt denna stadga ett så stort belopp att de sammanlagda förmånerna motsvarar pensionen till statsministern.

19 §⁶

Familjepension utgår efter den som vid sin död var ledamot av riksdagen eller berättigad till egenpension enligt 16 §. Den tillkommer efterlevande make, under förutsättning att äktenskapet ingåtts senast den dag ledamoten fyllt 60 år, samt efterlevande barn som ej fyllt 19 år.

Särskild änkepension utgår till änka som omfattas av första stycket, om hon ej erhåller änkepension enligt tilläggs pensioneringen inom den allmänna försäkringen.

Riksdagens förvaltningsstyrelse kan bevilja skälig pension till frånskild make ävensom till efterlevande make oaktat äktenskapet ingåtts senare än som sagts i första stycket.

Familjepension enligt denna stadga utgår till efterlevande till talmanen med ett så stort belopp att de sammanlagda förmånerna motsvarar familjepensionsförmånerna till efterlevande till statsråd.

Familjepension enligt denna stadga utgår till efterlevande till talmanen med ett så stort belopp att de sammanlagda förmånerna motsvarar familjepensionsförmånerna till efterlevande till statsministern.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985. Den skall dock beträffande ändringarna i 3, 10, 14 och 19 §§ tillämpas för tid från och med den 1 januari 1984.

⁵ Senaste lydelse 1973: 1052.

⁶ Senaste lydelse 1973: 1052.

